

[Karen Højte Jensen]

vejledning opnår den ønskede begrænsning af smittespredningen.

Vi afviser dette tvangs- og kontrolforslag.

Bente Nielsen (V):

Vi kan sige meget om bekæmpelsen af AIDS og om at få standset smittespredningen. Grundlæggende er der to forskellige fremgangsmåder at forsøge at klare problemerne på: enten ved tvang, kontrol og straf som foreslået af fremskridtspartiet eller ved oplysning og ansvarsbevidsthed. Jeg skal ikke skjule, at venstre langt foretrækker oplysning og ansvarsbevidsthed, og at vi i øvrigt tror, det er den eneste mulige fremgangsmåde i forhold til sygdommen AIDS.

Indenrigsministeren og de tidligere ordførere har redegjort udmærket for de argumenter, der er imod forslaget, og i øvrigt vedrørende sygdommen og smittespredningen. Derfor vil jeg ikke gentage det, men vil nøjes med at sige, at venstre ikke kan støtte fremskridtspartiets forslag.

Agerschou (SF):

Det er sjældent, vi i SF har anledning til at rose indenrigsministeren. Jeg vil godt benytte lejligheden i dag til at sige, at de holdninger og den kvalitet, indenrigsministerens indlæg har i forbindelse med behandlingen af fremskridtspartiets forslag, for os er meget sjældne at høre fra indenrigsministeren. Vi deler fuldstændig de holdninger og er enige i de ting, indenrigsministeren har sagt.

Fremskridtspartiet har, som det er fremgået, foreslået at lade AIDS blive omfattet af loven om bekæmpelse af kønssygdomme. Bemærkningerne, der følger lovforslaget, viser en total og uendelig mangel på forståelse af problemerne bag AIDS. Jeg nægter at tro på, at fremskridtspartiets folketingsmedlemmer har gjort sig den ulejlighed at gennemlæse de mange bilag og de mange redegørelser, der har ligget i folketingets kommunaludvalg om den sygdom. Hvis man havde gjort sig den ulejlighed i stedet for bare at tjære et forslag ned, så ville man aldrig nogen sinde have fremsat det forslag, vi behandler i dag.

Alene bemærkningen om, at »ved at lade AIDS være en kønssygdom opnår man, at de personer, der har grund til at tro, at de er blevet smittet med AIDS-virus, forpligtes til

at lade sig undersøge af en læge, samt at de kan straffes, hvis de udsætter andre for at blive smittet«, viser, at fremskridtspartiet intet som helst har forstået af sygdommen og problemerne omkring sygdommen AIDS.

Jeg skal ikke gøre mig megen ulejlighed med at prøve på at fortælle fremskridtspartiet – også fordi jeg anser det for relativt umuligt – hvorfor deres forslag er så totalt umuligt, som det er. Grunden til, at jeg ikke går mere ind i det, er, at jeg mener, indenrigsministeren på fremragende vis har gjort rede for, hvilke konsekvenser fremskridtspartiets forslag ville få, hvis det blev gennemført. Efter vores opfattelse er der al mulig grund til at tro, at forslaget vil have præcis den modsatte effekt af den, forslagsstillerne forestiller sig, idet det vil bidrage til en øget smittespredning.

Over for sygdommen AIDS findes der ingen snuptagsløsninger, hvad fremskridtspartiet åbenbart tror. Der er kun den lange og trange vej, som hedder information, vejledning, frivillige og forebyggende helbredsundersøgelser, intensivering af forskningen og indsatsen mod de følgesygdomme, som giver AIDS en dødelig udgang. Det er det arbejde, der efterhånden er kommet i gang. Her mener vi, at indenrigsministeren har været for langsom, men arbejdet er efterhånden i gang.

Fremskridtspartiets forslag er simpelt hen udtryk for, at man intet har forstået, og at man ikke har orket at følge med i, hvad der egentlig er foregået på området. Vi må helt afvise forslaget og er fuldstændig enige med indenrigsministeren i, at fremskridtspartiet ikke har gjort sig tanker om konsekvenserne af det forslag, man har fremsat.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Det er meget glædeligt, at det er i en sag af denne karakter, der viser sig så stor enighed i folketinget om holdningen.

Det radikale venstre ønsker så megen frihed og så lidt tvang som muligt, og selv om vi naturligvis er enige i den alvorlige baggrund for forslaget, er vi helt uenige i, at man kommer længere i indsatsen mod AIDS ved at overføre de tvangsmidler, man har i loven om kønssygdomme.

I forvejen er de mennesker, der rammes af AIDS, dobbelt pressede, fordi der til selve bekymringen over sygdommen kommer fami-